

cielle grunde ikke yderligere at kommentere sagen, som er et internt partianliggende.

Spm. nr. S 1430

Til statsministeren (19/12 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil statsministeren oplyse, om han deler den opfattelse, at ministeriers embedsmænd (f.eks. ministersekretærer, afdelingschefer og departementschefer) ikke som en del af deres arbejde bør deltage i partipolitiske møder eller koordineringer i deres ministers parti?«

Svar (6/1 04)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Af Justitsministeriets redegørelse R 2 af 4. oktober 2001 om visse spørgsmål i forbindelse med embedsmænds rådgivning og bistand til regering og dens ministre fremgår bl.a. følgende:

»For at embedsværket kan yde bistand til ministeren – således at der overhovedet opstår spørgsmål om grænserne for denne bistand – skal der være tale om forhold, som knytter sig til ministerens funktioner som minister. I den forstand skal der være tale om en »sag« i ministeriet.

Heri ligger på den ene side den negative afgrænsning, at embedsværket som almindelig regel ikke kan yde ministeren bistand og rådgivning i forbindelse med spørgsmål, som ingen berøring har med funktionen som minister. Embedsværket bør således ikke rådgive og bistå ministeren om spørgsmål vedrørende ministerens almindelige status og position internt i ministerens parti, herunder i forhold til den pågældendes valgkreds m.v. Noget sådant falder uden for embedsværkets opgaver og ville kunne undergrave tilliden til dets integritet og troværdighed.«

Jeg kan tilslutte mig det i ovennævnte redegørelse anførte og kan i øvrigt oplyse, at der som led i ministersekretariaternes betjening af ministrene løbende er behov for at koordinere ministrenes aktiviteter, herunder partipolitiske aktiviteter. Der finder således en løbende kalenderkoordination sted mellem ministerium og partisekretariat. Der er endvidere eksempler på, at ministersekretærer ledsager deres ministre til

partiarrangementer med henblik på at kunne fungere som bindeled mellem ministeriet og ministeren. Disse former for praktisk bistand finder jeg helt naturlige.

For fuldstændighedens skyld kan jeg oplyse, at ovennævnte redegørelse også omtaler de særlige forhold, der gør sig gældende med hensyn til de embedsmænd, der falder under betegnelsen særlige rådgivere, og som ofte vil være beskæftiget med særlige formidlings- og rådgivningsopgaver, der bl.a. kan omfatte forholdet til ministerens parti og politiske bagland.

Spm. nr. S 1433

Til justitsministeren (22/12 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, om det virkelig er korrekt, at kredse i politiet havde kendskab til omfattende indsmugling og handel med våben i perioden fra juni 1995 til april 1996, men undlod at gribe ind?«

Svar (14/1 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan henvise til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 1435 fra samme spørger.

Spm. nr. S 1434

Til justitsministeren (22/12 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse baggrunden for, at »Vejlemanden« aldrig blev anklaget og dømt for våbenindsmugling og våbenhandel, selv om kredse i politiet angiveligt havde kendskab til hans aktivitet på dette område?«

Svar (14/1 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan henvise til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 1435 fra samme spørger.